

Kázání Bystřička, Růžďka 1. 1. 2023 **Já jsem s vámi po všechny dny!** (vstup 635)

Introit: **Hle, Bůh je má spása, doufám a jsem beze strachu. Hospodin, jen Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou.** (Izajáš 12, 2)

píseň 287 (168)

Modlitba

čtení: Exodus 33, 1-17

píseň 406 (672)

text kázání: Matouš 28, 18-20

Milí přátelé, bratři a sestry,

tento svět na prahu nového roku nabízí určité prognózy a předpovědi. Zdražování, chudoba, stále větší rozdělení společnosti. To samozřejmě v lidech probouzí obavy, strach, nejistotu. Ačkoliv nemůžeme strkat před realitou hlavu do písku, přeci jen Pán Ježíš nám nabízí zcela jinou perspektivu.

On říká: „**Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.**“ Já jsem s vámi. Já chci jít i tento rok s vámi. I tento rok chci vzít tebe za ruku, vést tě a provést tě. Provést tě tímto rokem, celým životem a až do zaslíbené země. To je, bratři a sestry, úžasná Boží nabídka. Nemusí být tvým průvodcem strach. Nemusíš uzavírat smlouvu s beznadějí, nemusíš dávat svou ruku liknavé paní nejistotě. Ruku ti nabízí **Ten, kterému patří veškerá moc na nebi i na zemi!** A On je ten, který nedopustí, aby uklouzla tvá noha. On je ten, který nedovolí, abys padnul, aby ses začal topit ve svých trápeních. Pokud tedy i tento rok vykročíš s Ním. Pokud se Jím necháš vést. Pokud se Jej budeš držet, On tě ze své dlaně jistě neupustí.

V Pánu Ježíši Kristu, bratři a sestry, můžeme vědět, že Bůh je náš přítel, co nikdy nezradí. Přítel, co nikdy neopustí. V Pánu Ježíši Kristu můžeme zakoušet obrovskou Boží milost, kterou ve Starém Zákoně prožívali pouze jednotlivci. Mojžíš byl pouze jeden z mála, který **mohl s Hospodinem mluvit tváří v tvář, jako přítel s přítelem.** Mojžíš byl jeden z mála z těch, co našli takovou milost. Ten příběh, který jsme o Mojžíšovi četli, nám ukazuje, že Bůh má srdce milosrdné. Bůh je sice přísný Otec, který to co řekne, tak to platí. Když se hněvá, nikdo by Mu nechtěl přijít pod ruku. Svůj hněv myslí zcela vážně. A oznámení jeho trestu platí. Mojžíš nesl Bohem vytesané kamenné desky Zákony Izraelskému lidu, avšak ten na Boží smlouvu nebyl vůbec připravený. Propadl modloslužbě. Udělal si **zlaté tele**, udělal si nového boha, za kterým chtěl jít. Mojžíš tehdy desky Zákona roztříštil o skálu a vrátil se na horu Sinaj k Hospodinu a prosil Ho: „**Ach, tento lid se dopustil velikého hříchu, udělali si zlatého boha. Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!**“ Na Mojžíši se mi líbí, že je ochoten za svůj lid obětovat svůj život. Hospodin má ale s Mojžíšem i s jeho lidem svůj plán. A nechce od Něj upustit. Řekne ale Mojžíši, že **nepůjde uprostřed nich.** Že půjde radši opodál, neboť by je ve svém hněvu musel zahubit. Bůh zde vystupuje jako Otec, který než aby ublížil, aby dal průchod svému hněvu, tak radši se chce držet stranou. Počítat si někde bokem do tří. Taková je jeho láska. Ze svého záměru ale nechce upustit. Těm, kteří Ho chtějí poslouchat, řekne: „**Půjdete do země oplývající mlékem a medem.**“ Tam vás chci přivést. „**Já však nepůjdu uprostřed vás, abych vás cestou nevyhubil, neboť jste lid tvrdošijný.**“ Musel bych se rozčítit, a to úplně nechci. Jenže Mojžíš už Hospodina zná. Zná Jeho přítomnost a jeho lásku ve svém životě. A už si nedovede představit, že by od Něj byl Bůh někde dál. A rovněž i lid, když uslyšel tuto zlou zprávu, že by Bůh nebyl s nimi, tak **začal truchlit.** Své truchlení vzali vážně tak, že **na sebe nevzali žádnou ozdobu.** A jak se zdá, Hospodin se už tímto gestem nechal trochu obměkčit. „**Jste tvrdošijný lid. Kdybych šel jediný okamžik uprostřed vás, musel bych vás vyhladit. Nyní však ze sebe složte své ozdoby, ať vím, jak mám s vámi naložit.**“ V této Hospodinově výpovědi přeci jen můžeme vnímat jistou naději. Ještě si to možná rozmyslím, pokud začnete sekat latinu. Pokud budete pokorní a nebudete se pyšnit svými ozdobami.

Bratři a sestry, Bůh nás stvořil ke svému obrazu. Dal nám lidem také srdce. Srdce, které se přece také umí slitovat nad svými dětmi, když litují svého zlobení a když prosí své rodiče o odpuštění. A to jsme lidé. Lidé často tvrdého srdce. Což teprve Bůh! Jeho srdce je možné si naklonit. To je ta dobrá zpráva! On se umí slitovat. Už Mojžíš tehdy pro to udělal, co mohl. Dal postavit **stan setkávání.** Chtěl si tím Hospodina naklonit, ale zároveň tím chtěl motivovat k hledání Hospodina další. **Když někdo hledal Hospodina, vycházel ke stanu setkávání.** Tohle se Hospodinu muselo líbit. Když i my budeme v novém roce vytvářet prostor k setkávání s Bohem, bude se to Pánu líbit. Bude mít z toho radost a požehná nám. Tomu věřím.

Vraťme se ale ještě k Mojžíšovi. Jeho modlitba se musela Hospodinu líbit: **Jestliže jsem tedy nyní u tebe našel milost, dej mi poznat svou cestu, abych poznal tebe a našel u tebe milost; pohled', vždyt' tento pronárod je tvůj lid.**“ Bůh se dá, milí přátelé, skutečně nalézt těm, kteří Ho

upřímně hledají. Takovým On dá poznávat cestu, jak Boha nacházet, jak Ho poznávat, jaký je. Takoví budou nalézat Boží milost a budou vědět, jak jí správně uchopit. Jak jí přijímat, jak v ní žít. Takoví budou vnímat, že je Bůh opravdu miluje. Ti, kteří Ho upřímně hledají, budou proměňováni Boží láskou. Ti, kteří Ho upřímně hledají a touží po tom líbit se Bohu, takoví se dokonce stanou Božími přáteli. Pán Ježíš v Janově evangeliu (15, 14-15) říká: **Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám prikazuji. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.** Je úžasné mít za přítele Pána Ježíše. Pán Ježíš nabízí své přátelství. V přátelství a partnerství se ale očekává, že jeden druhého nepodrazí, naopak, že společně spolupracují na stejném díle, jdou stejnou cestou. A Pán Ježíš nám v důvěře svěřuje Boží vůli. A my máme možnost se na Jeho díle podílet. **Šířit evangelium, získávat pro Krista další zachráněné a získávat a připravovat další učedníky.** Pokud toto budeme činit, pokud se za to budeme modlit, pokud pro Boží dílo budeme vytvářet podmínky, pak budeme zakoušet, že **Pánu Ježíši je skutečně dána veškerá moc na nebi i na zemi.** Pak budeme zakoušet tuto moc ve svých životech a ve službě Božímu plánu spasení. Neboť Boží vůli je zachránit každého člověka.

Ještě jednou se ale vraťme k Mojžíšovi. Co si dovolil dále říci Bohu? **„Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj!“** Co za těmi slovy můžeme vidět? Je to ze strany Mojžíše troufalost? Můžeme v tom slyšet ze strany Mojžíše pokus o vydírání Hospodina, anebo je to legitimní prostředek pro jednání o partnerství? Nebo snad zoufalé volání? Naléhavá prosba? Výzva? Pojd', Pane, s námi, chceme vykročit jen s tebou. Protože bez tebe to nedáme. Bez tebe to nemá smysl. Jen v tebe chceme doufat a tebou se nechat vést? Tohle všechno v tom jistě můžeme slyšet. Další Mojžíšova slova v modlitbě ale ukazují, že Mojžíš byl zkušený diplomat: **„Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj! Podle čeho jiného by se poznalo, že jsem u tebe našel milost já i tvůj lid, ne-li podle toho, že s námi půjdeš; tím budeme odlišeni, já i tvůj lid, od každého lidu na tváři země.“** Na tohle Hospodin slyšel. Ne že by to sám nevěděl, když to ale slyší od člověka, který ho hledá, který po Něm touží, který chce naplnovat Boží vůli, pak se k takové touze Bůh radostně přiznává a požehnává. **Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Učiním i tuto věc, o které mluvíš, protože jsi u mne našel milost a já tě znám jménem.“**

Milí přátelé, bratři a sestry, nebojme se požádat Pána Ježíše, aby s námi vykročil do nového roku. Nebojme se Ho učinit přítelem, parťákem. O Silvestrovské půlnoci si lidé navzájem přejí jen to nejlepší. Někdy dokonce spolu **uzavřou smlouvu**, že vykročí do nového roku společně. Je ale důležité, s kým vykročíte. Se svou ženou, se svým mužem, se svou rodinou. Tam to jistě může být v pořádku. Ovšem někdy to může mít i dalekosáhlé důsledky. Jednou v červnu za mnou přišel jeden křesťan a říkal, že se poslední dobou nemůže modlit, že ho něco dokonce svírá a že má divné stavy úzkosti. Zeptal jsem se ho, odkdy to má. Řekl mi, že asi tak od nového roku. A tak jsem se ho zeptal, co se stalo na nový rok. Co se stalo na Silvestra o půlnoci. Tu se rozpomněl, že na jednom večírku si blahopřáli s jednou téměř neznámou ženou. A ta mu řekla, tak co? Vykročíme do toho nového roku spolu? Bylo to tak nevinné. Podali si ruku, dali si pusu a tím to skončilo. Ne ovšem tak docela. Tato žena měla čarodějnického ducha. Tento křesťan nevědomky uzavřel smlouvu s duchem temných sil. Každá taková smlouva se dá ale v Kristu zlomit. Když to člověk Ježíši vyzná a zřekne se toho. On to učinil. Pak stačila krátká modlitba a dotyčný byl opět svobodný. Dávejme si, bratři a sestry, pozor na to, kým se necháme vést za ruku. Přeji vám, aby v tom novém roce to nebyl žádný duch nevděčnosti, pesimismu, kritiky, či negativismu, aby to nebyl ani pán strach, ani paní nejistota. Kristus je ten, který vám dnes nabízí svou ruku. Dejme se jím vést, neboť nás vede k životu a k naději. Amen. Modlitba

Píseň 714 (176)

Večeře Páně (píseň 616,759)

Slovo poslání: Toto mi praví Hospodin, když mě pevně uchopil svou rukou a varoval mě, abych nechodil cestou tohoto lidu: „Neříkejte zrada všemu, čemu říká zrada tento lid, a čeho se bojíte, toho vy se nebojte a nestrachujte.“ Dosvědčujte svatost Hospodina zástupů! Jeho se bojíte a strachujete. (Izajáš 8, 12-13)

Požehnání: A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen.

Píseň 620 (485)